

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

Înă 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un fir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”

Probleme actuale în
viața noastră națională.

XIII.

(*) Înainte de a intra în chestiunea trecerii elementelor culte dela noi în România, avem de relevat rolul presei în mișcarea noastră culturală.

Insemnătatea presei în viața publică a popoarelor moderne este de netăgăduit; nu numai atât, este suverană. Cugetători mari ai timpului, bărbați celebri au spus de repezite-ori ceea-ce realitatea confirmă în toată ziua și ceea-ce opinia publică simțește în fiecare moment: presa constituie astăzi a patra putere într-un stat de drept. Un distins om politic englez a dat de curând o expresie pregnantă acestui adevăr în parlamentul din Londra, când arătând la tribuna presei zise cu aplomb: această putere este mai importantă decât însuși parlamentul.

Nu vom face deci spor de vorbe, nici nu vom cheltui vremea încercând să lămurim noi însemnătatea presei în viața publică și în special în viața culturală, unde presa reprezintă școala cea mai vastă a milionelor în toate resorturile domeniului culturii.

De sine înțeles, că la noi Românii din regatul ungar, cari sîntem lipsiți de toate roadele binefăcătoare ale celor trei puteri cardinale în statul de drept: legislativă, administrația și justiția — presei îi revine o însemnătate cu atât mai de seamă în viața națională.

Dacă ne întrebăm însă, că dovedim oare și în ce privește presa progrese atât de strălucite dela 1848 încoace — va trebui să accentuăm cu durere grea, că rezultatele la cari ne vedem ajunși sub raportul presei în curs de un semicentenar sînt prea puțin mulțumitoare în proporție cu rezultatele la cari am fi trebuit să ajungem după puterile noastre spirituale și materiale și după cerințele noastre politice și culturale.

Causele? Vor fi pe deoparte persecuțiile brutale ale puterii de stat, care stoarce dela ziarele noastre tributoare enorme în bani și în oameni, dar acestea se limitează la o epocă mai nouă a dominației ungurești. În partea covârșitoare, cauzele că presa noastră a realizat progrese atât de mici, sînt a se căuta în noi înșine, în vina noastră proprie, în greea culpabilită insuficienței de sprigin ce am manifestat-o față cu ziarele noastre și pe care o manifestăm și astăzi, când ne

grădăm cu zecile la »casine» ca să cetim gazetele românești, dacă nu le cerem *gratuit* sau cu prețul jumătate și când abonații ziarelor sînt figuri nu tocmai frecvente în viața noastră culturală.

Ori nu-i un simptom cât se poate de înfrîntător al vieții noastre culturale, că nici astăzi încă n'am reușit să ne ridicăm o clasă socială de gazetari respectată după merit și numeroasă, după cum o reclamă în cor unanim toate interesele noastre naționale? Nu-i cel puțin condamnabil, că gazetăria se privește și astăzi ca o »carieră perdută» la noi, ear' gazetarii ca niște bieți nenorociți, căror sîntem dispuși să le acordăm cel mult epitul de... »idealisti», spus pe un ton care numai idealist și numai generos nu este? Nu-i aproape un păcat care apasă sufletele noastre fenomenul mohorit al carierii de martiriu care e rezervată gazetarii nostri? N'avem să ne cugetăm decât la două pilde jalnice din trecutul cel mai apropiat al presei noastre și va trebui să plângem noi înșine de jalea păcatului nostru: înțelegem sfîrșitul dramatic al gazetarii nostri, fericirii (după moarte) Gustav Augustini și Gregoriu Maior...

Și cu toate aceste împrejurări nefaste, în ciuda tuturor greutăților uriașe, — presa noastră s'a împlinit și urmează a-și împlini cu modestie, dar cu bărbăție și cu roade bogate, rolul ei cardinal în viața noastră culturală, rolul apostolatului cauzei românești: ne luminează pe toți, îmbărbătează pe cei descurajați de viitor și pe cei prigonii pentru dreptate, adapă pe cei setoși după adevăr, apreciază pe cei buni și nu cruță pe cei răi, vestește alarma oricărei primejdii ce ne amenință din tabăra vrășmașilor, controlează și ventilează atmosfera vieții noastre publice, varsă vîpaia iubirii de neam în suflete, păzește nestins focul credinței în ideal, poartă pretutindenea dulce graiu românesc și răspândește după putință literatura românească...

Are însă multe scăderi și presa noastră, nu se va zice. Da, are foarte multe scăderi și nu noi vom fi aceia, cari se le ascundem, lăsându-ne acușați că vedem paui în ochii altora, dar nu și bărna din ochii nostri... Technica ziarelor noastre este inferioară tehnicii moderne, materialul de multe ori nu-i interesant, adese-ori e chiar criticabil, poate și refușabil, — limbajul însuși îl găsim adese-ori cam greoiu și puțin literar cetitorii mai cunoscători de limba noastră literară... Și multe altele.

Admitem: aceste scăderi există, ele trebuiesc corigate, delăturate. Presa noastră are să se ridice la nivelul modern,

ca, să poată răspunde bine cerințelor timpului și exigențelor noastre culturale.

Vom întreba însă: unde ni-s gazetarii; unde ni-s capitalele de întreprindere, unde-i spriginul publicului, unde-i însuși onorabilul public cetitor? Ear' răspunsul nu-l mai putem da tot noi; e rîndul claselor noastre culte să-l dea: nu cu vorba, ci — cu fapta.

Recunoscînd rolul cultural primordial al presei pentru mișcarea noastră culturală, să punem cu toții umărul (ear' nu se dăm din umeri) când ni-se cere să abonăm și să răspîndim ziarele noastre, să aducem toate sacrificiile dorite presei românești; ear' atunci cheltuind arama pungi noastre, vom pute primi în schimb aurul culturii și al literaturii românești.

Spriginirea cu belșug a presei noastre din partea claselor noastre culte prin fiecare membru al ei — eată o problemă actuală și de seamă a vieții noastre culturale.

Ridicarea presei la starea în care gazetăria se nu mai fie »o carieră perdută» și gazetarii să nu se mai stingă fără de urmași și chiar nebuni de istovirea forțelor — eată o datorie mare și neîntărziață a claselor noastre culte în prima linie și a poporului întreg.

Avînd o presă puternică și bine temeinicită, avînd o profesie nouă și respectată în gazetărie, avînd o clasă de gazetari buni și numeroși, — vom fi clădit ateneul culturii noastre naționale!

Vom trata, în articolul următor, ceaaltă chestiune a mișcării noastre culturale: trecerea elementelor noastre culte în România.

Sibiu, 27 Maiu 1901.

MONARCHIA NOASTRA ȘI DUPLA-ALIANȚĂ. Anumite cercuri din Franța și Rusia urmăresc scopul de-a scoate monarchia austro-ungară din alianța cu Germania și Italia și a o îndupleca să se alăture la dubla-alianță. Cățiva ziariști francezi fac în direcția aceasta propagandă sistematică și febrilă; ei sînt spriginii de o parte însemnată a presei rusești și de unii politicieni.

Unul dintre cei mai agili luptători pentru ideea aceasta este publicistul francez Cheradame. El a sosit zilele aceste la Petersburg pentru a ține conferințe despre tema aceasta. Ideea lui Cheradame este viu discutată în presa rusească, care prezintă Germania ca pe cel mai mare dușman al Austro-Ungariei. Cheradame a fost

primit în audiență la cățiva miniștri.

Dintre ziarele germane »Neueste Nachrichten» luînd notiță despre aceasta, satirizează ideea publicistilor francezi de-a pune Austro-Ungaria sub ocrotirea Rusiei și Franciei.

Vorba e, că de greu lucru, în împrejurările de față am pute zice că aproape nerealisabil, s'au apucat publiciștii francezi.

Cele două partide române din Bucovina. Se știe, că în Bucovina există două partide politice românești: Partidul național român sub conducerea dl. Dr. Popovici și Nicu cav. de Flondor; apoi e partidul așa zis oportunist, până mai deunăzi reprezentat în parlamentul austriac de Ispescul și baronul Vasileo.

Distinsul conducător al naționalistilor bucovineni, dl. Dr. G. Popovici, petrecînd zilele acestea la București, a avut o convorbire cu un publicist dela noul ziar »Cronica», care l'a cerut deslușiri asupra deosebirii dintre cele două partide. Dl. Popovici a zis:

— Adversarii nostri sînt oportuniști: Un partid de căpătuială fără nici un program. Ei sînt bine văzuți la Viena, pentru-că susțin acea tendință de rutenizare a Bucovinei, preconisată de elica de politicieni în frunte cu baronul Erb. Acestia cred că vor obține în Rusia-de-Sud (Ucraina) o mișcare în favoarea Austriei, creînd astfel dificultăți Rusiei. Tendințele noastre noi le combatem, socotindu-le dăunătoare politicii austriece și în special Bucovinei. De altfel, aici în România lumea nici nu bănuiește această puternică mișcare de rutenizare.

— Asta ar fi partea negativă a programului d-voastre. Care sînt însă cerințele pozitive? — întreabă publicistul.

— Susținem ameliorarea stării țărănilor. De altfel observ și aci, în România, o tendință analogă la partidele politice. Apoi cerem deplina autonomie a Bucovinei, aceasta nefiind deplină autonomă de Galiția. Opera de slavizare face în acest chip progrese îngrijitoare pe când noi avem menirea de a fi o sentinela a culturii occidentale la Carpați.

De altfel ea membru în delegațiuni am susținut și am dezvoltat aceste puncte.

— S'a zis că partidul național român ar fi iredent. E adevărată această afirmațiune?

— E absolut falsă și de rea credință. Intr'adevăr, baronul de Bourguignon, guvernatorul Bucovinei, care susține partidul oportunist și alege cu forța brutală deputați din acest partid, a putut să ne ponească la Viena, înșe faptele noastre ne arată așa cum sîntem.

Neliniste în cercurile financiare. »Berliner Tageblatt» și toată presa germană aduce știrea, că partea din discursul contelei Goltuchowski privitoare la simptomele îngrijitoare din Balcani și la neeficacitatea înțelegerii austro-ruse, a provocat mare neliniște în cercurile financiare.

Dela Ligă. Ziarele din Iași anunță, că Duminică, în 20 Maiu (2 Iunie n.) c. va avea loc un mare concert, dat în folosul »Ligei culturale a tuturor Românilor, secțiunea Iași».

Eată și frumosul program al acestui concert:

Partea I.: »Deșteaptă-te Române», cor mixt, cu acompaniament de orchestră, executat de elevele esternalului secundar, elevii seminarului și elevii liceului internat, sub conducerea dlui Aureacu.

»Reverie și Menuetto», de Schumann și Bocherini, executate de d-nii Ursache, Sculy, Geomăneanu și Goilav.

»Jocuri gimnastice», executate de elevii liceului național.

În partea a doua și a treia, se vor esecuta coruri mixte și bucăți pentru voce.

D. Th. Burada va esecuta potpouri naționale, pentru violină.

Concertul va avea loc la Teatrul Național, la orele 2 p. m. fix.

La Tarul. O știre din Viena, confirmată și de »Independance Belge» din Bruzella anunță, că potențaii țărărilor slavice din Balcani, prințul Nichita al Muntenegrului, prințul Ferdinand al Bulgariei și regele Alexandru al Sârbiei se vor întâlni la Petersburg. Colonelul rus Leonieff le-a înaintat o scrisoare a Tarului, prin care sînt »citați» să se prezente în capitala Rusiei.

Anexiunea Bosniei și Herțegovinei. Benjamin Kállay, ministrul Bosniei și Herțegovinei, a trimis o circulară autorităților de ocupație din cele două provincii, ca să întrebe în secret pe cei mai de frunte locuitori din provincii, ce rezultat ar pute da, referendumul ce s'ar supune poporului despre anexarea definitivă a Bosniei și Herțegovinei la Austro-Ungaria. Răspunsurile n'au fost după placul lui Kállay. Anume i-s-a spus, că atât Sârbii ortodoci cât și Musulmanii ar fi contrari, numai catolicii ar accepta cu resemnare aceasta și chiar dintre acestia nu toți.

Apropo de aceasta, ziarul rusesc »Novoe Vremja» spune, că anexa definitivă a celor două provincii a fost aminată pentru timpuri mai bune. Pe cât se pare însă, pedeca cea mare nu stă numai în opunerea poporului, ci și în tractatul internațional. Austro-Un-

FOIȚA »TRIBUNEI«.

MIRIAM.

12

— Roman —

de

Jacques Vincent.

(Urmare din nr. 85).

Prezentarea distinsă, afabilitatea și spiritul seu îl fac în adevăr vestit în colonia europeană.

În privința luxului economia casnică a lui Aly nu e cu nimic îndărătul casei noastre din Similah. Are trăsuri și lachei întocmai la fel cu noi, doar numărul sclavelor de va fi mai mic.

Într-o zi mi-a venit aminte să-l întreb despre bancrotul țării noastre, despre care tata făcuse amintire în epistola scrisă lui Gutler.

— Nimio mai adevărat, decât aceasta; Egiptul e ruinat.

— Încep deja a crede, că aiurați, — i-am reflectat eu.

— Nu, scumpă Miriam. Sîntem datorii cu sume uriașe, pe cari a bună-seamă nu le vom plăti nici-când.

— Ce spui?

— Așa zău, sorioară dragă, dar' aceasta e treaba vechililor nostri, — a răspuns fratele meu.

Acest »vechile», sau totum factum, intendantul unei case arabe cât de cât mai alese, în cele mai multe cazuri dispune de avere enormă, fie și pe contul averii stăpînului seu, dar' aceasta n'are a face, numai să fie harnic să câștige stăpînului seu parole ori de câte-ori are lipsă. Domnilor mari ai nostri nu le place să-și bată capul cu neocazuri lumești. Ei sînt născuți pentru plăceri mari.

Tata e ruinat!... Aly e ruinat, și el, cum îmi zice glumind, totdeauna a fost sărac. Singură numai Hoshnach e bogată în familia noastră. Amintind de numele ei mi-a făcut o observare, asupra căreia m'am cugetat apoi foarte mult. Anume, să mă feresc de ea cât se poate de mult!

În scrisorile mele de mai înainte îți descriesem dahabiile. Aly are o luntă de aceasta și cu ocazia vizitei mele din urmă ne propusesse să facem după cină o parție pe Nil; oh, de aș fi putut petrece întreagă noaptea sub coviltirul de mătășă roșie al luntrei!

Oglinda rîului luminată de razele lunii se întindea grav între țermurii

întunecați, de-a lungul cărora căsuțele fellahilor apăreau ca niște puncte albe. În această lumină palidă, sub acest cer străvezău, unde noaptea e suplină prin umbră numai, străbate până la noi o cântare de voce profundă, a cărei melodie tânguitoare așa de straniu se unește cu abaterăa valurilor.

Liniște și poezie de nedescrie ne încunjură, — și eu, ascultînd tonurile acestei cântări, mă oufund în reverii, visez.

În clipa aceasta Adilah se apleacă spre mine:

— La ce te cugești, Miriam?

Mă outremur, și nu știu ce să-i răspund. Drept spunînd, cugetam la fericirea acestor două ființe, căreia îi eram maritoră, și oh! une-ori așa de părăsită mă simt, așa de singură sînt în viața aceasta fericită, în care așa de pe neașteptate ajunsei.

VII.

Martă! Am avut o aventură — adevărat roman în această monotona viață de harem.

Sînt zile, în cari ne trezim cu sentiment de triumf, în cari fără nici un motiv plausibil ne simțim fericiti; o astfel de zi am avut eu ieri. Deja de dimineață mersesem la Adilah, care nu

se așteptase la visita mea. Știam deja, că Aly nu e acasă.

M'a primit cu esclamară de bucurie; mersesem să petrec cu ea ziua întreagă! Era pentru noi zi de sîrbătoare ziua aceea! Timpul era splendid, nici chiar zefir nu adia, numai cea căldură binefăcătoare cuprîndea întreg vîzduhul, care pe la noi vrăjește din luna Ianuarie vară perfectă, acopere arborii cu verde-smaragd și colorează în culoare mai întunecată azurul cerului.

După dejun ne-am dus în grădină, care, ca toate grădinile în Egipt, e așa de pompoasă, cum în Europa nici închipul nu-și poate omul; doar' și așa e unicul loc de preumblare, unde »hanum» are dreptul să umble pedestru.

Și trebuie să-i recunosc lui Aly, că aci a făcut adevărată minune; în colivii uriașe sburătoresc cele mai mari rarități de păsărele, fântâni artesiane pompoase aruncă raze de diamante spre arborășii de portocal și lămâi; alec împrejmuite cu tufe de banane, de bambus și palmeri spinoși; splendide paturi de roze și crini, și peste acest peisaj splendid se întind ca o cupolă siemomori și palmieri, dînd umbră răcoroasă chiar și în cele mai ferbinți zile de vară.

Ajunserăm într-un chiosc, clădit tocmai pe malul Nilului. Aici își petrece Adilah timpul în orele de după

ameazi, odihnind legănată în reverii, ca și întreg orașul. Interiorul acestui »buen retiro» e incântător; păreții sînt de marmură în coloare roză, intrarea e închisă cu perdele lungi indiane, apoi covora, otomane, mii și mii de mărunchiuri și opurile predilecte ale cumanatei mele întregesc aranjamentul intern.

Am conversat mult, pe sultana mea însă o cuprinde încoștor oboseala, urmărește numai la aparență și cu zîmbet trudit mersul conversației; un fel de povară ca de plumb se lasă asupra noastră și ne întrerupe conversația; Adilah își închide ochii — doarme. În starea dintre somn și trezvie, în care în creierul meu luau chip și apoi se perdeau eară anumite imagini nebulose, mă cuprîndese un sentiment de adevărată fericire și mulțumire.

La capătul odăii căteva scări conduc într'un mic alcov, într'un unghet fascinant de frumos, care își primește lumina printre zebrele de lemn de construcție admirabilă; printre grătele pîntrunseseră răsăurile de iasmin și se întinseaseră pe pompoasa sculptură, așa că fereasta părea numai ca un centru de lumină, format din răsăurile de aur și din flori.

(Va urma).

garia nu va putea nici-o dată aneaza aceste două provincii cu învoirea acelor state, cari au semnat tratatul dela Berlin, și de aceea a dat mână liberă Croaților și propagandei catolice, ca să prepare terenul pentru o anexiune definitivă.

Pentru cei prigoniți. În Posen, întocmai ca la noi, «părintescul» guvern al Prusiei persecută pe aceia, cari apără polonismul în școli și aștează a lua lumea în cap pe studenții poloni, cari nu arată înclinare spre germanizare.

Din Lemberg se anunță, că studenții de acolo în o mare întruinire au decis să pule la oale o acțiune de ajutorare în favorul revisorilor școlari poloni din Prusia și a studenților alungați din țeară.

Frați pentru frați!

Declarațiunile contelui Goluchowski.

Comisiunea bugetului a delegației austriace a adoptat bugetul ministerului comun al afacerilor străine.

În cursul discuției, contele Goluchowski a declarat, că guvernul n'are nevoie să fie exhortat să-și mențină prestigiul și independența. Politica lui fi foarte ușoară prin atitudinea absolut corectă a guvernului german. Răspunzând unei întrebări privitoare la puterea înțelegerii austro-ruse, ministrul face aluzie la starea de lucruri care esista în Peninsula-Balcanică înainte de zisa înțelegere, epocă când statele mici balcanice exploatau influența unei puteri în contra alteia, ceea-ce nu putea fi în folosul păcii. Înțelegerea din 1897 n'a avut nici tratat, nici convenție, dar' ea a dat o garanție prețioasă în urma unui leal schimb de vederi și a convingerii de ambele părți, că problema balcanică nu esclude o soluțiune conformă cu interesele ambelor imperii.

Austro-Ungaria menține acest punct de vedere, ea are dreptul să creadă că Rusia îl menține deasemenea. Cu privilegiul mișcărilor recente din Macedonia, puterile semnatare ale tratatului din Berlin n'au lăsat să planeze nici o îndoială asupra intențiilor lor, adecă în cas de conflict, ele ar părași pe perturbatori în soarta lor.

Relațiile cu Serbia vor rămâne amicale, atât cât nici un motiv nu se va produce, pentru a le modifica.

Intru-cât privește pe Albania, Austro-Ungaria e deplin înțeleasă cu Italia. Aceste două puteri nu doresc nimic altceva decât menținerea statului quo și nici una din ele nu aspiră la o extensiune.

10 Maiu.

Sărbarea regalității, de 10 Maiu, a decurs atât în București, cât și la țeară și în străinătate, în mod vrednic și impunător.

Estă raportul nostru mai amănunțit, ca întregire la cele ce am dat în ultimii doi numéri, asupra frumoaselor sărbări:

Serviciul divin.

La orele 10 dimineața MM. LL. Regele și Regina și AA. LL. RR. Principii moștenitori cu micii principii Carol și Elisabeta, în trăsuri deschise, urmați de un strălucit stat-major, și escortați de două escadroane de gendarmi călări, au plecat dela palat, în bubuitul tunurilor.

Pe tot parcursul, până la metropolie, pe stradele pavoasate, o mulțime compactă a salutut cu urale entusiaste, pe Maiestățile și Altețele Lor Regale.

Trupele garnisoanei formau gard pe tot parcursul cortegiului regal.

La orele 10^{1/2}, cortegiul regal a ajuns la metropolie.

În tinda catedralei, MM. LL. Regele și Regina și AA. LL. RR. Principii moștenitori au fost întâmpinați de domnii miniștri cu doamnele și de domnul primar al capitalei cu d-na și de atașajii militari străini.

La intrarea în biserică, P. S. S. episcopul Partenie, al eparchiei Dunării-de-jos, încunjurat de PP. SS. LL. episcopii eparchiilor Argeșului și Râmnicului și Noul-Severin și de un număr cles, prezentă Maiestăților și Altețelor Lor Regale sf. evanghelie și crucea.

Te-Deum-ul a fost oficiat de P. S. S. episcopul Partenie, încunjurat de Prea Sfinții Lor episcopii de Argeși, Râmnic, Buzău și Roman și de înaltul cler.

Corul metropolitan, sub conducerea dlui măiestru N. Bănulescu a cântat frumoasa compoziție Te-Deum-ul și Imnul Regal.

La Te-Deum au asistat miniștrii și toate comitățile țării, aflătoare în București.

După terminarea serviciului divin, la orele 11 jum. cortegiul regal pornește dela metropolie.

M. S. Regele a mers oclare până la bulevard, încunjurat de un număr stat-major și de atașajii militari străini.

Ca și la sosire, Suveranii și Principii moștenitori au fost viu aclamați de o imensă mulțime ce ocupa toate stradele.

Defilarea.

M. S. Regele a primit defilarea trupelor din garnisoana capitalei, pe bulevardul Academiei, în fața statuei lui Mihail-Viteazul.

Prin îngrijirea ministerelor de interne de război și a primăriei, se ridicaseră pe ambele părți ale bulevardului tribune pentru corpurile diplomatice, pentru înalții demnitari ai statului și pentru public și cari fuseseră din vreme ocupate de invitați. Deasemenea erau pline de lume trotarele și grădina universității.

Au defilat mai întâi elevii liceului Mihail-Viteazul, formați în batalion școlar, uniformăți și armați cu arme Martini, cu drapel și muzică, compusă tot dintre ei. Elevii au defilat în mod admirabil, având o ținută cu adevărat marțială, în mijlocul uralelor mulțimii entusiaste.

A urmat apoi defilarea trupelor. Defilarea a succedat splendid. S'a admirat mai cu seamă ținuta trupelor de vânători și artileria, cari au fost superbe.

Plimbare prin oraș.

Seara capitala a fost iluminată. În grădinile episcopiei și Sf. George și în piața Teatrului, muzicile militare au cântat până târziu.

La orele 9 MM. LL. Regele și Regina și AA. LL. RR. Principii moștenitori au făcut o preumblare pe calea Victoriei, în trăsuri deschise. Imensa mulțime le-a făcut pe tot parcursul călduroase ovaițiuni.

La Ateneu.

După amiază, la orele 3, a avut loc la Ateneu frumoasa sărbare școlară de 10 Maiu a elevilor și elevelor școalelor secundare.

În momentul când M. S. Regele, însoțit de A. S. R. principele Ferdinand și de principele Carol, apare în loja regală, întreaga sală, în care nu mai e un loc cât de mic gol, se ridică în picioare și corul elevilor și elevelor școalelor secundare, acompaniate de orchestra elevilor conservatorului, intonă imnul regal.

Aplauzele frenetice și nesfârșite acopere maiestuosul imn și M. S. Regele este sărbătorit cu o căldură și un entuziasm extraordinar.

Urmează corul de 10 Maiu, deasemenea admirabil executat și foarte mult aplaudat.

Apoi, dl C. Banu, profesor de istorie la liceul Matei-Basarab și inspector școlar, rostește, cu deosebită vervă, o frumoasă și mișcătoare cuvântare ocazională, care provoacă un viu entuziasm și face ca sala să izbucnească, la fiecare pasagi, în sgomotoase și nesfârșite ovaițiuni.

Corul a intonat după aceea imnul vânătorilor și apoi din nou imnul regal, pe care sala l'a ascultat eărăși în picioare, acoperindu-l cu ovaițiuni entusiaste pentru M. S. Regele și familia regală.

La plecare și pe cale până la palat, numărul public ce staționa pe stradă au făcut M. S. Regele și Altețele Lor Regale o primire din cele mai călduroase, în aclamațiuni și urale nesfârșite.

La țeară.

Ziua de 10 Maiu, ca sărbare școlară, a avut în toată țeara un caracter impunător. Pretutindenea membrii corpului didactic au contribuit la reușita acestei sărbări și chiar în comunele rurale s'au organizat sărbări cu mai multe școli la oală.

Una dintre cele mai succese sărbări a fost la Turnu-Severin, apoi în Costanța, unde au defilat elevii din școala mohamedană, greacă și armeană, apoi trupele din garnisoană etc.

În străinătate.

Cu privilegiul sărbării de 10 Maiu s'au ținut sărbări și pe la legațiunile române.

Între altele din Constantinopol se anunță, că la 10 Maiu dl Ghica, ministrul României, încunjurat de personalul legațiunii și al consulatului, a primit pe membrii coloniei române.

Dl Seymery, agentul serviciului maritim român, a rostit un discurs. Domnul Ghica a răspuns făcând urări pentru Rege și pentru Sultan. Delegații Sultanului și al sublimiei Porți au prezentat dlui Ghica felicitările lor.

Un capitol

din „Monografia parohiei și protopopiatului gr-cat. român al Sibiului”.

IOAN V. RUSU.

(1862—1901).

(Urmare și fine).

Aceeași muncă altruistă îl găsim pe venerabilul bărbat dezvoltându-o în districtul seu protopopesco. Acurat, exact și expeditiv până la marginile posibilității, introduce și aici o administrație regulată în toată privința, stîrpind abuzuri și deprinderi rele din trecut, mai ales în ceea-ce privește manipularea averilor publice, așa că districtul protopopesco al Sibiului ajunsese sub dînsul să fie privit ca pildă altora.

În sinoadele protopopești, unde elementului mirean îi dele în tot timpul rolul cuvenit, și-au aflat echoul toate chestiunile mari, cari au agitat viața publică a bisericii române unite și rezoluțiunile luate aici au fost în multe cazuri dătătoare de directivă pentru alții.

Fidel devisei: prin cultură la bunăstare, învățământul poporal i-a format în tot timpul obiectul celei mai călduroase îngrijiri, dovadă numeroasele scrisori de laudă și recunoștință ale superiorității sale. Istoria școalelor în districtul protopopesco gr-cat. al Sibiului se începe mai ales dela momentul, când neobositul bărbat a luat conducerea energică și cu tact a acestui protopopiat. Va fi destul să amintim, că la 1862 în protopopiatul întreg se afla un singur edificiu de școală. Astăzi din 19 școale confesionale, 14 sînt adăpostite în locuri proprii din material solid, ear' în 2 parohii se fac pregătiri de a se ridica asemenea edificii de școală corăspunzătoare. Salarele învățătoarești cele ridicole de odinioară le ridică treptat și le regulează prin acte de dotațiune, așa că astăzi la toate școalele confesionale, afară de una singură deschisă de curînd, este asigurat salariul cu suma minimală prescriasă de legea statului. Pentru ridicarea nivelului cultural al învățătorilor și perfecționarea lor în ale metodei, încă la 1864 introduce în acest district, cu ajutorul harnicului director de oare-când al școalei normale din Orlat, Moise Panga, conferențele învățătoarești; tot în acest scop se înființează după multe stăruințe reuniuni învățătorilor gr-cat. din comitatul Sibiului, a doua de acest fel în întreaga archidieceza Blajului, cu statute aprobate de guvernul țării la 1892 și pentru a da un avînt mai puternic cauzei școlare, neobositul și generosul bărbat creează cu ale sale jertfe proprii fondul școlar tractual, care se urcă astăzi la suma de 2388 cor.

Cu aceeași sollicitudine pentru ridicarea nivelului cultural al preoții tractuale, înființează biblioteca tractuală, al cărei fond se urcă astăzi la 954 cor. și în repetite rânduri obligă preoțimea prin concluse sinodale la cetire și studiu continuu și la spriginirea literaturii în general și îndeosebi a literaturii periodice.

Bisericiile umilite de lemn, aceste mărturii elocvente ale stărilor triste din trecut neamului românesc, începură să dispară rînd pe rînd de pe teritorul protopopiatului gr-cat. al Sibiului, făcînd loc altora mai demne de mărirea lui Dumnezeu. În 9 parohii s'au ridicat la stăruințele șefului tractual biserici frumoase de zid, așa că astăzi din 33 parohii, câte aparțin acestui district protopopesco, numai 7 mai sînt provăzute cu biserici de lemn. S'au ridicat și câteva case parohiale corăspunzătoare recerînțelor.

Pe lîngă toate acestea neobositul bărbat găsește timp și modru de a-și pune puterile și în serviciul cauzelor culturale mai mari și de un interes mai general ale neamului, funcționînd timp de 15 ani ca secretar al doilea al «Asociațiunii transilvane», ca vicepresident al aceleia între anii 1875—77 și membru ordinar în comitetul ei central până astăzi; apoi timp de 30 ani (1862—1892) ca profesor de limba și literatura română la gimnaziul de stat în Sibiu, crescînd neamului mii de bărbai în dragoste cătră limba maternă și datinile străbune.

În tot timpul, călduros spriginitor al tuturor năsuințelor îndreptate spre ridicarea neamului și îndeosebi al literaturii române, însuși a cultivat de timpurii mai ales literatura istorică. Din tre produsele sale literare remarcăm:

Istoria veche după W. Pütz, ed. în Blaj la 1854: Compendiu de istoria Transilvaniei, ed. în Sibiu la 1864, carte ce avuse o trecere rară în acel timp și al cărei venit curat de vre-o 600 fl. l'a jertfit pe altarul parohiei sale; Elemente de istoria Transilvaniei, ed. în Sibiu la 1865; Carte de lectură pentru clasele gimnaziale inferioare, aprobată de ministrul instrucțiunii publice, ed. I. Sibiu 1876 și ed. II. 1886, apoi numeroase predici, articole și disertațiuni publicate în diferite foi.

O activitate atât de vastă i-au căștigat venerabilului bărbat stima și iubirea celor mai largi cercuri. În 30 Iunie 1892 inteligența mireană unită din Sibiu și din tractul protopopesco, împreună cu clerul tractual, din incidentul iubileului seu de 30 ani de activitate publică din cele mai rodnice și binecuvîntate, ca paroh, protopop etc., i-au făcut vrednicului iubilar o plăcută surprindere, prezentându-i o frumoasă adresă concepută în termeni cei mai măgulitori, iocana sa lucrată în ulei și o penă de aur, în semn de iubire și recunoștință. Dar' cea mai plausibilă dovadă de recunoștință i-a dat-o fără îndoială sinodul electoral din 16 Aprilie 1893, intrunit în Blaj, când l'a candidat la scaunul metropolitan în locul al treilea.

AVIS.

Domnii membri ai clubului municipal român din comitatul Sibiu se înviiă prin aceasta la conferința clubului pe Marți, în 4 Iunie n. a. c., la 5 ore p. m., în casina română din Sibiu.

Obiectul conferinței este ordinea de zi stabilită pentru adunarea generală ordinară a comitetului municipal din comitatul Sibiu convocată pe 5 Iunie a. c.

Biroul clubului municipal.

Sibiu, în 27 Maiu 1901.

Ioan de Preda,
președinte.

Dr. N. Vecerdea,
secretar.

Cronica zilei.

Sibiu, 27 Maiu n. 1901.

3/16 Maiu în Săliște. Ziua istorică de 5/16 Maiu a fost sărbată și în Săliște. Mai mulți fruntași și tineri entusiști, între cari d-nii Ioan Banciu, Nic. Roman, frații Comșa etc. însoțiți încă de cățiva, au eșit cu muzica la «Rondoul dela Foltea», unde au sărbătorit această zi. Seara întorcîndu-se acasă au voit să continue sărbarea în comună la pavilionul de joc și la hotel, dar' au fost împedecați de gendarmi, cari s'au purtat foarte brusc. Era p'aci să se facă vîrsare de sînge.

Cum auzim purtareă brutală a gendarmilor din Săliște va forma obiect de interpelare la congregația din 5 Iunie a comitatului Sibiu. Avis membrilor români pentru a lua parte cu toții la congregație.

O festivitate în seminarul Andreian. Ieri după serviciul divin s'a făcut, în prezența Escelenței sale Metropolitanului, a asessorilor consistoriali, corpului profesoral și a elevilor dela seminar și a oaspeților Dr. Beu, Dr. Bologa, G. Decean, S. Stroia, G. Tatar, V. Tordășanu, A. Trif și I. Vătășan, desvîlirea portretului marelui Metropolitan Andreiu baron de Șaguna, zugrăvit de Nicolae Hîntă, pictor în București, originar din Vinerea. Spesele picturii și ramelor au fost acoperite prin contribuiri benevole din partea corpului profesoral și al elevilor seminariali.

Directorul seminarial într-un discurs adănc simțit, mănecînd dela constatarea, că privilegiu la întrunirea aceasta a dat «un act de grațitudine, neînsenanat în valoarea sa materială, dar' cu atât mai prețios în valoarea sa morală», și arătînd cum între virtuțile omenești trebuie să ocupe loc de frunte grațitudinea față de bărbaii binemeritați ai bisericii și neamului, — insistă asupra meritelor Metropolitanului Șaguna căștigat prin întemeierea institutului teologic-pedagogic și prin zelosa îngrijire de el, provăzîndu-l cu puteri didactice corăspunzătoare și ridicîndu-l la nivelul recerut pentru a putea crește bisericii și neamului bărbai vrednici, dintre cari mulți au ajuns la rol conducător în viața noastră bisericească-națională. Un modest semn de recunoștință și venerațiune față de memoria acestui neîntrecut binefăcător al bisericii, este și portretul a cărui desvîlire se face acum.

La finea discursului, adresându-se elevilor seminariali, de acum și din viitor, îi îndeamnă să privească la figura «acestui mare arhieru de odinioară ca la neîntrecutul archipăstor sufletesc, ca la cel mai mare binefăcător al bisericii noastre, ca la părintele nemărginit în bunătatea inimii sale, care cu priveghere neadormită privește la noi

din lăcașurile sale cerești, — să privească în el pe îndemnul și modelul de virtuți».

Înainte de discurs corul seminarial a cântat «Rugăciunea de Milgrove, ear' după discurs «Cântul de jertfă de Beethoven, cu care festivitatea s'a terminat.

Promoție. Din Cluj ni-se scrie: Dl Cornel Iancu a fost promovat zilele aceste de Dr. în științele juridice.

Sărbarea lui Mihail-Viteazul. De câteva zile se svonise, că sărbarea iubilară a lui Mihail-Viteazul, proiectată pe zilele Rosaliilor și în legătură cu congresul Ligei, se va amîna pe toamnă. Nu știm, să dăm crezămînt acestor svonuri ori nu. Azi apoi am primit o informație autentică în chestie. Ni-se depeșează din Bucuști, că în adevăr sărbarea iubilară proiectată s'a amînat pe Septembrie. Causa nu o știm.

Dela despărțimintele «Asociațiunii». Cel mai estins despărțimînt al «Asociațiunii» și totodată unul din cele mai active, al Timișoarei, și-a ținut adunarea generală Duminica trecută în Buzias. Românii, țărani și inteligenși, au ardat prin o participare foarte numeroasă un deosebit interes pentru scopurile mărîtate de «Asociațiunea» noastră. N'au fost banchete, toaste, dar' întregul discurs al adunării a dovedit, că «pentru cultura poporului român» s'a lucrat.

Adunarea a fost deschisă prin discursul des aprobat al presidentului, dl Em. Ungurianu. În raportul comitetului se constată, că în raionul acestui despărțimînt s'au înființat deja 6 biblioteci populare în comunele Becichei, reul-mic, Șag, Giroda, Medveș, Sănu Mihail român și Terenteaz, date toate în administrarea parte a preoților, parte a învățătorilor locali. Ele constau din 47—57 opuri, al căror număr se mărește din an în an. Alte 4 biblioteci sînt deja alcătuite și vor fi predate pentru comunele Călacea, Hodoni, Bărăteaz și Timiș-Mănăștur.

Pentru de-a dezvolta cât mai mult gustul de cetire în popor, s'au abonat partea despărțimîntului 22 esemplare din «Gazeta de Duminică» și s'au procurat 200 esemplare din «Biblioteca populară» edată de comitetul central, ca să fie distribuite ca premii la esamenale dela școalele elementare.

Pentru ajutorarea școalelor a dat despărțimîntul 400 cor., cari au să fie folosite la plata învățătorilor din 4 comune.

Ca să poată dezvolta o activitate spornică pentru cultura poporului nostru, la ceea-ce are trebuință de mijloace bănești, comitetul a întreprins o colecție de bani, care a dat o sumă de 1259 cor. 86 bani. Tot pentru înmulțirea fondului a făcut un apel cătră membrii despărțimîntului, ca în schimbul felicitărilor de Anul-Nou etc., cu cari numai se risipește bani în vînt, să contribuie sumele astfel cheltuite pentru scopurile despărțimîntului. În modul acesta s'au încasat alte 76 cor. 90 bani.

În cele 94 comune ale despărțimîntului sînt 91 școale naționale confesionale cu 9 învățătoare și 122 învățători, cari au întemeiat 35 de coruri vocale. Despărțimîntul are 2 membri fondatori, 10 pe viață și 47 ordinari.

În ședința aceasta s'au hotărît înființarea a 4 biblioteci populare, pentru cari s'au adunat numai decît 168 cor. 50 bani.

Disertație despre «Gunoire» a cetii dl inv. Gruescu. Celelalte 3 disertații n'au mai putut fi cetite din cauza timpului înaintat, s'a hotărît însă tipărirea lor în broșuri și distribuirea între țărani.

Estă un despărțimînt model, vrednic de hărnicia fraților bănățeni!

Necrolog. Subsemnații cu inima înfrîntă de durere, aducem la cunoștința tuturor amiilor și cunoscuților, că iubitul și neuitatul nostru fiu și frate George Popoviciu, jurist de anul al IV-lea în Cluj, a încetat din viață în 23 Maiu n. a. c., în anul al 24-lea al etății. Rămășițele pămîntului ale defunctului s'au așezat spre odihna eternă în 25 Maiu n. în cimiterul din F. Varsand. Odihnește în pace suflet nobil! Ioan Popoviciu, preot, ca tată; Ioan și Veturia, ca frate și soră.

Ateneul român din București s'a constituit în modul următor: V. A. Urechia, president, Dr. Marinescu, V. Urechia, St. Sîndrea, T. Speranță și Dr. Calinderu, consilieri. Tot în adunarea de constituire a fost ales membru onorar cunoscutul filoromân Gr. G. Marowsky, consilier intim rusec.

Muscălește. Ziăruș «Nowoje Vramja» dia Petersburg, a fost suspendat pe timp de o săptămînă din cauza unui articol în chestia mișcării lucrătorilor.

Belgia și războiul Burilor. Camera belgiană a respins cu 37 voturi contra 22 o propunere, susținută de deputatul socialist Lafontaine, ca Belgia să ofere bunurile ei servicii pentru a pune capăt războiului din Transvaal.

DI Ioan Petran, profesor seminarial din Arad, a fost promovat la gradul de *Doctor philosophiae*, Sâmbătă, 25 Maiu n., la universitatea din Budapesta.

Fidanțare. Domnișoara *Delia Marienescu*, din loc. ficia domnului Atanasie Marienescu, jude de tablă în retragere și membru ordinar al Academiei Române, și domnul *Dr. Lazar Popovici*, medic în vîna, își anunță fidanțarea lor.

Fundațiunea Carol I. Dăm după *Voința Națională* următorul extras din raportul prezentat M. S. Regelui, de către domnul rector al universității din București, asupra mersului fundațiunii universitare Carol I.:

Numărul volumelor, care la 1 Aprilie 1900 era de 9872, s'a mai sporit în decursul anului acestuia cu 950, așa că la 1 Aprilie 1901 se aflau în biblioteca fundațiunii un număr de 10 822 volume.

Numărul cetitorilor, în decursul celor 10 luni din anul școlar 1900—1901, a fost de 49.342. În primul an al înființării fundațiunii, 1895—1896, numărul cetitorilor a fost numai de 18.419. Cel mai mare număr de cetitori, 52.930, a fost în anul școlar 1899—1900.

Averea fundațiunii în efecte depuse la Banca Națională a României este de 749.400 lei.

Veniturile fundațiunii, în anul 1901—1902, au fost fixate la suma de 57.370 lei, pe când în 1900—1901 ele au fost de 58.770 lei.

Cheltuielile fundațiunii sînt de lei 53.946, bani 25. Rămâne deci un fond de rezervă de lei 3423, bani 75.

Fundațiunea are cinci bursieri la universitatea din București și trei la cea din Iași.

În cursul anului 1900—1901 s'au acordat ajutoare pentru tipărirea tescilor la 15 studenți și studențe lipsiți de mijloace, și la 4 studenți câte un premiu în bani pentru lucrările lor practice. Între cei ajutamați a fost și compatriotul nostru, dl. Neagoe Popea, pentru tesa sa *Memoriul lui Kemény Iános*.

Medic comunal în comuna Petrovoso (Român-Petre) cu unanimitate de voturi a fost ales dl. Alexandru Codarcea din Vêrșet.

Aricii dela Aind. O societate de cîntec mergînd dela Blaj s'a oprit și în Aind, capitala comitatului Alba-inferioară, ca să dea câteva reprezentări. Direcțiunea cercului — lucru firesc — a publicat anunțurile în limba maghiară și română. Șovinismul din acest cuib unguresc stău se crepe de ciudă din cauza aceasta și fac propagandă, că nici un Ungur se nu asiste la reprezentațiile cercului. Fițiica *Közérdek* amenință chiar pe bieții atleți, scriind: „Ar trebui oarecumva să le arătam, că Aindul este locuit de Unguri neaoși”. Și cu ce le-ar pute demonstra mai bine, decât cu mijloacele vandalice atât de acomedate pentru firea ungurească? — Dar bine, onorabili șovinisti, ce ați zice, dacă oarecumva v'ar desluși și Românii din comitatul Alba-inferioară, că nu sînteți în mijlocul lor, decât o disparență insulă!

S-tul sinod al bisericeii autocefale ortodoxe române, deschis în ziua de 1 Maiu în sesiune ordinară de primăvară, terminîndu-și lucrările, a fost închis Vineri, 24 Maiu n. printr'un decret cetit de ministrul instrucției publice Spiru Haret.

Circulația trenului zilnic nr. 7314 dela Oena la Sibiu se va întîmpla dela 1 Iunie n. a. c. începînd în modul următor: Dela băile Oenei (casa de pază nr. 19) pleacă seara la 7 ore, din stația Oenei la 7 ore 8 m., Șura-mică (casa de pază 22) la 7 ore 14 m., Sibiu fabrică (casa de pază nr. 25) la 7 ore 29 m., sosirea în Sibiu seara la 7 ore 34 minute.

Datoria Bulgariei. Situația financiară din Bulgaria devine din zi în zi mai desperată. Datoria flotantă se urcă la 90 de milioane.

Ortografia Academiei. Ministrul de culte și instrucției publice din România a luat deciziunea să nu mai aprobe nici un manual didactic, dacă nu va fi scris în ortografia Academiei.

O declarațiune. Ni-se trimite spre publicare următoarea scrisoare: „Cluj, 24 Maiu 1901. Pentru rectificarea comunicatului apărut în nr. 83 al prețutului d-voastre ziar și numai acum ajuns la cunoștința mea, cu privire la duelul înțeles între mine și dl. G. Popoviciu, amonoarea a vă înștiințat, că motivul acestui duel a fost de natură curat personală, deci partea aceea a comunicatului, ca și când eu cu această ocaziune aș fi înjurat sau batjocorit națiunea română, și cu deosebire că aș fi ofensat-o sau aș fi dorit să o ofensez, nu corespunde adevărului. Semnat: *Kontesveller Károly*, student în farmacie.”

Congresul studenților maghiari s'a deschis astăzi în Semeș. Patronii congresului sînt miniștrii Széll, Lukács și Darányi. Guvernul va fi reprezentat prin fișpanul Semeșului.

Societatea pentru fond de teatru român. „Familia” află, că Românii din Sălagiu pregătesc o primire foarte călduroasă societății pentru fond de teatru român, care anul acesta își va fi adunarea generală în Sălagiu, la 1, 2 și 3 August n. Spre acest scop, frunțașii s'au întrunit și au format un comitet central și alte 12 subcomitete prin toate părțile Sălagiului. Președinte al comitetului central, care conduce toate pregătirile, este Rds. Domn vicar Alimpiu Barboviciu, vicepreședinte dl. Andrei Cosma, notari d-nii Gavril Trif și Dr. Coriolan Mesegian, casar dl. Vasile Pop, controlor dl. Dr. Mihai Pop.

Sentimentul național al Regelui Carol. Cîtim într'un ziar din București:

În ziua de 10 Maiu, după ce Regele a eșit dela sîrbarea școlară ce s'a făcut la Ateneu, s'a oprit în rotunda Ateneului interesându-se de aproape de expoziția picturii Mariescu. Dl. Haret i'a recomandat pe pictor, căruia M. Sa i'a strîns mîna și i'a felicitat spunîndu-i:

— *Îmi pare bine că d-ta deși ai făcut studii în străinătate, ai rămas Român.*

Dra Bărescu. Din Viena vine știrea, că iubita noastră onanțională, ilustrata tragediană Agata Bărescu a reușit un succes colosal în piesa „Medea” de Grillparzer, pe scena teatrală „Jubileum”. Publicul i'a făcut adevărate ovatii. Ilustrata artistă a mai contractat încă un nou angajament și pentru lunile Septemvrie și Octomvrie.

Dl. Nicolai Iorga în Blaj. Cîtim în „Unirea”, că dl. Nicolai Iorga, distins profesor dela universitatea din București, a sosit în Blaj, spre a face câteva studii în arhivele și bibliotecile de acolo.

Ed. Egan, cel ce se angajase să mîntue pe Ruteni, va fi revocat din postul de comisar ministerial. Adlatusul lui, Páris a dovedit, se zice, că a depășit marginile bugetului acordat lui în privința cheltuielilor. Da, cu Cazarii nu e de glumit în Ungaria.

Întrunirea agricolă din Cichindeal și fondul de 20 bani. La fondul de 20 bani, creat de „Reuniunea socalilor români din Sibiu” pentru acuirea unei case cu hală de vînzare, din privilegiul întrunirii agricole, înținute de „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu” în comuna Cichindeal, s'au făcut contribuiri de câte 20 bani dela următorii: Demetriu Comșa, pres. reun. agr. Sibiu; Simeon Dragoman, inv., Ioan Tatu, paroch, d-na Paraschiva Tatu n. Borzea, Ioan Petru, birtaș, Dragoman Dragoman, inv. pens., Ioan Ienciu, primar, Ioan Mihai, notar, I. Dragoman, membru în comitetul parochial, I. Oana, cantor, I. Aron, casar com., I. Cloșan, mîiestru cojocar, Aron Ienciu, clopotar, I. Giurgiu, crăsnic, I. Giurgiu, econom, toți din Cichindeal; Ilie Bunea, învățător, Săsașu; Dionisie Ganea, epitrop, Noorich; N. Maniș, paroch, Vurpăr, Dr. Vasile Dan, avocat, Pompiliu Dan, publicist și Victor Tordășianu, pres. reun. sod. rom., toți din Sibiu.

Sinuciderea lui Bresci. Cu privire la sinuciderea lui Bresci, asasinul regelui Italiei, se telegrafează din Roma, că Bresci nădăjduia, până în ultimul moment, să poată fugi și crede că tovarășii lui lucrau în acest scop, dar perzînd ori-ce speranță, s'a arătat foarte abătut. De aceea el a pregătît sinuciderea, pe care a și sîvîrșit-o. Nu s'a stabilit încă oficial că Bresci s'ar fi sinucis cu un prosop (ștergar).

Pretorius, fostul president al republicii sud-africane înainte de a. 1881, a murit în 19 i. c. în Potchefstroom, după un morb de 2 zile. La înmormîntare au asistat peste o mie de Buri.

Foc într-o fabrică. Ni-se scrie din Zernești, că Mercuri seara în 22 Maiu n. a. isbucnit un foc mare într'unul din despărțimintele fabricii de celuloză de acolo, unde sînt așezate cazanele pentru fierul materialului de lemn, din care se prepară celuloza. Focul a produs pagube însemnate, dar fabrica nu va suferi, căci toate obiectele ei sînt asigurate. Causa focului nu este cunoscută.

MAI NOU.

† Eugen Mocsonyi.

Distinsa familie Mocsonyi a îndurat o grea pierdere. Un vrednic membru al ei, *Eugen Mocsonyi* a răposat aseară în Budapesta, după cum ne anunță următoarea depeșă:

Budapesta, 27 Maiu n.

Eugen Mocsonyi a decedat aici aseară.

PARTEA LITERARA.

Originea cuvîntului valah.

De
Dr. Dimitrie Magdu.

(Urmare din nr. 85).

Mai cu drept cuvînt s'ar pute susține abună-oară despre limba germană literară, — din care sasul din Transilvania ori Șabul de pe câmpiele Ungariei nu înțelege o boacă — că e artificială, meșteșugită, nefind aceasta cultivată în spiritul limbii germane. — Până când limba latină s'a renăscut deodată cu renașterea poporului roman, a crescut și s'a dezvoltat deodată cu acesta din element omogen, pur italic, ear' elementele celtice din Italia-superioară ori cel mesapogrecesc din Italia-inferioară n'au avut nici o înțirire asupra țesăturii ei lingvistice.

Dintre popoarele mai sus menționate din punctul de vedere, al studiului nostru ne interesează a cunoaște mai deaproape pe *Falisci* și *Volsci*.

I. Faliscii.

Sub acest nume erau cunoscuți în anticitate locuitorii Falerului, un oraș vechiu, ce era zidit pe niște stînci înalte, între munții Ciminus și Soracte din părțile sudice ale Etruriei.

Cu toate-că această localitate dimpreună cu împrejurimile ei se afla în Etruria, Faliscii erau totuși de gîntă pu latină.

La anul 394 înainte de Crist, pe când Camillus, un comandant de oaste al Romanilor, era să le cuprindă cetatea, un pedagog al Faliscilor, a strîns copiii familiilor mai de frunte și i'a înșelat în lagărul Romanilor.

Camillus a respins acest preț al trădării, ear' Faliscii suprinși de atîta maritimie, s'au predat de bunăvoie.

După-ce mai apoi s'au fost revoltat în două rînduri, și anume la anii 293 și 241 n. de Cr., contra opresiunii Romanilor, orașul lor fu distrus, ear' locuitorii așezați pe un șes din vecinătate: Aequum Faliscum. Dela acest timp dispar din istorie.

II. Volscii.

Cele mai puternice două ramure ale arborelui genealogic, a poporului roman, erau anume: *Latini* și *Volsci*.

Amîndouă aceste popoare, dimpreună cu Aequarii au stat vre-o două sute de ani în alianță permanentă, pentru a-și pute apăra individualitatea lor etnică, față de agresiunea cuceritorilor romani, de cari în sfîrșit la 338 înainte de Crist, au fost repuși.

Locuștele Volscilor erau în partea sud-vestică a Apeninilor din Italia, pe ambele laturi ale Gariglionei (Liris).

Cetatea lor era la început: Suessa Pometia, după a cărei devastare de Tarquinius Superbus s'au refugiat în Satricum și Antium.

Volscii și-au păstrat încă multă vreme după repunerea lor limba, pe care a o vorbî nu erau împedeceți de Romani.

Încă la Festus se vede din Tițianus: „Qui Obsce et *Valsce* fabulantur, nam Latine nesciunt.” (Va urma)

Bibliografie.

In Panteon.

Cartea dlui *Silvestru Moldovan* cu titlul: *În Panteon. Mormintele marilor noștri bărbați dela 1848/9*, a cărei apariție am anunțat-o zilele aceste, cuprinde 21 de schițe biografice ale următorilor bărbați mari de ai noștri: Simion Balint, G. Barișiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la jubileul de 80 ani al lui Barișiu), S. Bărnufiu, I. Butean, N. Corcheș (învîgătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Marțian, Florian Micăș, Vasile Moldovan, Andrei Murășan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papiu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina și vice-prefect în prefectura lui Iancu), Aron Pumnul, Andrei Șaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Șulțiu, Nicolae Vlăduț.

După aceste schițe sînt două adnexe, de cuprins valoros: *Lista legionarilor noștri dela 1848/9*, cari au luptat cu arma și ale căror nume se amintesc în scrieri și documente. La numele legionarilor sînt notițe despre lupte etc.

Al doilea adnex este: *Iancu și Vasvăr*, cuprinzînd descrierea luptei dela Fântânele și o tradiție despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni-se prezintă foarte dragă și atrăgătoare. Ea ne conduce în marel Panteon al Ardealului, dela mormînt la mormînt, scînd în relief meritele și rolul, ce-l au în trecutul nostru bărbații amintiți și dînd inscripțiile dela morminte.

Cartea se află de vînzare la librăria noastră și costă 1 coroană. (Pentru România 1 leu 20 bani).

„*Povestea priveghitorea*”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „*Lui Titu Maiorescu, Omagiu*”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Preț 25 bani.

Tricolorul românesc. Cu acest titlu a scos domnul *Constantin Berar* în Cernăuți o broșură despre mîndrul nostru tricolor, arătînd, că el nu este al unei țări, ci al întregului popor românesc: simbolul națiunii române. Broșura este dedicată domnului *Dr. George Popovici*; pe învîitoare are de-a curmezișul o frumoasă bandă tricoloră. Se poate procura dela autor; prețul nu e indicat.

„*Enciclopedia Română*”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul „Asociațiunii”.

Din această folositoare publicațiune a apărut fasc. XXIII., care cuprinde cuvintele Manlius—Mira, laolaltă aproape 1300 articole, între cari un bogat material istoric și biografic de interes deosebit pentru România; amintim titluri: Manolescu, Manu, Maniu, Marcovici, Marghiloman, Marian, Marienescu, Marin, Măzescu, Massim, Matei Corvinul, Mavrogheni, Mateescu, Maxim, Meissner, Melchisedec, Meșianu, Micle, Mihăilescu, Mihail, Mihălea, Mihályi, Mihnea, Millo, Mincu, Minovici, etc., apoi din istoria universală: Maria Teresia, Martinovici, Martinuzzi, Medo-Persi, Menumorut, Migrațiunea popoarelor, etc. Dintre celelalte scrieri mai mari și importante, remarcăm: o valoroasă serie de articole de medicină, igienă și balneologie, lucrute de Dr. I. Felix (Masagiu, Maternitatea, Medicina, Miasma, etc.), E. Felix (Melancolia), Imerwol (Meninge, Măduva) și Dr. Vuia (Marienbad, Melencze, Meran, etc.); numeroase articole din botanică de Panțu, Radian și Procopovici, din mineralogie de Mrazek (Marmora) și Murgoci (Metamorfosa rocilor), din zoologie de Dr. N. Leon (Metamorfosa, Mimetism, etc.), Moisl și Popescu-Voitești, din chimie de Minovici (Mercuriu, etc.), din filosofie de Dragomirescu (Materialism, Metafizica, Mill, etc.), Pletos și Nigrim, din mitologie de At. M. Marienescu (Mars, Mercur, Minerva etc.), din istoria bisericească de Dr. Bunea, Dr. Radu (Marianopolis) și C. Auner (Milecova, Metoc, Melchisedec, etc.), diferite notițe din literatură și artă de D. Evolcean, M. Străjan și N. Petrascu, din musică de T. Cerne (Melodia, Mendelssohn Menestrel, Meyerbeer, etc.), și în fine articolele: Meglena de G. Weigand, Maramureș de T. Bud, Mars (planeta) de Otescu, Marina de Bălescu, etc. Articolele istorice înșirate mai sus în cea mai mare parte sînt lucrute de D. Oniciu, I. S. Floru și Th. A. Aguletti.

Această spicuire dintre titluri unui singur fascicul încă arată bogăția materialului cuprins în această publicațiune, precum și forțele mari și distinsse ce s'au angajat la realizarea ei. Fiind tipărite până acum trei din patru părți ale dicționarului, putem spera că în scurt timp va fi pe deplin terminat și va face publicului cetitor român bune servicii pentru popularizarea științelor și lăfșirea cunoștințelor folosite.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depozit general pentru România; E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întregă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23.20 (în România: lei 25. —, resp. 28.50).

Scrișori către plugari, de *Constantin Sandu*, diplomat al școalei de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coronei. Administrațiunea domeniului coronei a dat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic. „Scrișori către plugari” este broșura sau cărtica a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărtica cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sîmînă. — Despre fînațe etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

„*Țiganiada*” sau „*Alexandria ai țigănească*”, o preafrumoasă povestire în 12 cîntări și vre-o 5000 de stichire, scrisă acum o sută de ani, de preaiscusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurecu în Brașov. Preț 45 cr.

„*Troparele Chemării Duhului Sfânt*”, compuse pe baza melodiilor comunicate de Escel Sa I. P. S. S. domn arhiepiscop și metropolit *Ioan Meșianu*, pentru cor de bărbați, de Timotei Popovici, prof. de musică la seminarul „Andreian”. Op. 10. Sibiu, 1901. Preț 10 exemplar franco 65 cr.

Tragedia Calvarului, de *abb. Henry Bolo*, tradusă în românește de membrii societății de lectură „*Inocențiu Micu Clain*” a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului „Tipografie”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Preț: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într'un stil superb, *dăvina tragedie* a Mîntuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicînit a simți și gîndi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scrierilor sfinte, este caracteristica teologiei traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înșăfășarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografie” noastră. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învelișul e de hîrtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înșăfășare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

„*Băncile de emisiune și circulațiune monetară*”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „*Nouei Reviste Române*”. Preț 1 leu 50 bani.

„*Sîntem o țeară săracă sau bogată din punct de vedere economic?*” de V. S. Moga, București. Institutul de arte grafice „*Eminescu*”, 1901. Preț 50 bani.

Tablouri românești.

La administrația „*Tribunei*” se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —	40
Portretul Metropolitului Sterca Șulțiu	—40
Portretul profesorului Gregoriu Silași	—30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . .	—30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii	—40
Catedrala din Blaj	—60
Conferența națională dela 1894 . .	3.—
Românii la Debrețin	—60

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de *Aurel C. Popovici*, București. Editura institutului de arte grafice și editură „*Minerva*”, 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot *Aurel C. Popovici*. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzînd la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

Oursul pieței din Sibiu.

Din 2. Maiu n. 1901.

Hărție-monedă română	Comp.	18.74	vînd.	18.84
Lire turcești	—	—	—	—
Ruble rusești	—	2.46	—	2.54
Galbeni	—	11.26	—	1.840
Napoleon-d'ori	—	19.—	—	9.100
100 Marco germane	—	117.—	—	117.40
Livre sterling	—	28.90	—	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 25 Maiu n. 1901

Renta de aur ung. 4%	117.50
„ „ 4 1/2 %	122.90
„ „ val. cor. 6%	92.00
Imprumutul cailor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate-slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.50
Leosuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	131.—
Renta de hărție austriacă	98.15
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Leosuri austriace din 1860	141.—
Acțiuni băncii austro-ungare	1680.—
„ de credit ung.	698.50
„ de credit austr.	696.—
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni imperiaștești	11.85
Napoleon-d'ori	19.07
Marci 100 imp. germane	117.55
London 10 Livre sterlingi	240.25

Bursa de Viena.

Din 25 Maiu n. 1901

Renta de aur 4%	117.50
Renta ung. v. c. 4 1/2 %	92.85
Imprumutul cailor ferate ung.	92.80
Bonuri rurale ung.	98.60
„ „ croate-slavone	92.5
Renta de hărție austriacă	98.35
„ „ argint austriacă	98.15
„ „ aur austriacă	11.15
Leosuri austriace din 1860	145.75
Acțiuni băncii austro-ungare	1677.—
„ de credit ung.	698.—
„ „ de credit austr.	677.25

Pentru redacție și editură responsabil: *Andrei Baltes*. Proprietar: Pentru „*Tipografia*”, societate pe acțiuni: *Iosif Marschall*.

PUBlicaTİune.

Prin aceasta se deschide a XXII-a

loterie de binefacere de stat reg. ung.

al cărei venit curat se va folosi conform înaltei decizii a Maiestății Sale apostolice ces. reg. spre scopuri comune și de binefacere.

Suma celor 7691 de câștiguri se urcă la 365.000 coroane, după-cum se poate vedea [189] 4-6 de pe planul următor:

1 câștig principal	150.000 coroane	10 câștiguri	la 1000 coroane
1	50.000	20	la 500
1	20.000	50	la 100
1	10.000	100	la 50
2 câștiguri	la 5.000	1000	la 20
5	la 2.000	6500	la 10

Tragerea va fi irevocabil în 28 Iunie 1901.

Fiecare los costă 4 coroane.

Losuri se pot câpăta: la »Kön. ung. Lotto-Cefalls-Direction in Budapest (IX., Csepelrakpart, Zollamtsgebäude)» după anticiparea prețului prin mandat postal, după aceea la toate oficiile de poștă, dare, vamă, la minele de sare, la stațiunile căilor ferate, în cele mai multe trafice și case de schimb, precum și la toate colecturile de loterii.

Budapesta, 2 Ianuarie 1901.

Direcțiunea loteriei reg. ung.

Din editura „Tipografeii“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Preț unu exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a noștră mama. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgășul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legenda populară din giorul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Născovă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarzik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Chidăruș cu trei picioare. Poveste franceză de Elenora Tănăsescu, după A. Genavay. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgăș. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantaziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantaziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 30 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Meliș. Un exemplar 60 bani.
30. Lumee proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nusea-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-impărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Cules de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Brat Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meș. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meș. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meș. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislaș. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feșieri. Poveste de Ioan Meș. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăș. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina pământului. Poveste de Nicolae Trămbăș. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 3 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiaki. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Miloi. Novela de I. Turghenov. Tradusă din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O cută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare »Cântec bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteganu. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, târguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De
Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

TROPON nutriment întăritor, cel mai bun și mai ieftin preparat de albuminate se capătă în următoarele forme:

TROPON pulverizat, partea cea mai nutritivă a cărnii, albuminat curat și lesne de mistuit, amestecându-se cu bucatele înmulțește puterea de nutrire a acestora.

TROPON DE FER reunește în sine efectul creator de sânge al ferului și puterea întăritoare a albuminatului. Cel mai bun mijloc contra anemiei, gâlbănirii și nervozității.

TROPON DE CACAO cea mai nutritivă beaură pentru de jun. De zee ori mai nutritivă ca cacao obișnuit. Un amestec de tropon de albuminat cu cel mai curat și mai fin cacao. [167] 1-10

FAINĂ NUTRITIVĂ PENTRU COPII DE TROPON, cel mai bun nutriment pentru copii, ment pentru copii. Unul mijloc adevărat de a înlocui laptele mamei. În urma conținutului său bogat de tropon (albuminat) cea mai nutritivă faină pentru copii.

Se capătă în toate farmaciile.

Avis.

Recercăm pe proprietarii acțiilor nr.ii: 15-16, 89-93, 94-98, 477-478 să solvească restul capitalului dela aceste acții în termen de 30 zile, altcum se vor vinde. [173] 2-3

Satul-nou, în 23 Maiu 1901.

Direcțiunea

dela

„CERES“, societate comercială pe acții.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Un băiat

deștept, din casă bună, cu cel puțin 2 clase gimnasiale ori reale se primește imediat ca învățăcel la „Tipografia“, societate pe acții în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, cuprinzând unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului.“

Prețul 70 bani plus portal postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folosește a umplut un gol adănc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunză învățător, atupar priceput. Ea conține pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii între școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sânt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe de intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Noutăți pentru domni.

Cravate, gulere, cămeși, manjete, mănuși, ploiere, batiste, ciorapi, bretele.

Noutăți pentru dame.

Camisoale moderne, bluse, pelerine, cor-doane, umbrele și ploiere, mănuși, albituri pentru dame, până la cele mai fine se capătă cu prețuri moderate în depositul meu bine asortat.

Iulius Wermescher,

Sibiu, Piața-mare — strada Cisnădiei (colț).

[119] 9-10

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea!“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografeii“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—30
Aluașiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
„Trifoilul“	—20
Costan T., Aur, novela	—30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	—30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
„Repririv din Paradoxe sociologice“	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novela orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.